

opusdei.org

# **Prelaatin kirje (syyskuu 2009)**

Piispa Javier Echevarría  
valottaa Pyhän Äitimme juhlia,  
joita vietetään tässä kuussa, ja  
vakuuttaa meille, että Maria  
hankkii meille armon, jota  
tarvitsemme selvitäksemme  
päivittäisistä  
ponnisteluistamme.

26.10.2009

Rakkaat lapseni: varjelkoon Jeesus  
tyttäriäni ja poikiani!

Olemme aloittaneet jälleen Neitsyt Marian juhlien täyttämän kuukauden. Kuten aina, nämä juhlallisuudet tuovat iloa meidän sydämiimme, jotka tiedämme olevamme hänen lapsiaan. Minulle tämä kuukausi pitää sisällään erityisiä muistoja, koska syyskuun 8. päivänä, pyhän Marian syntymän juhlana, pyysin pääsyä Opus Dein jäseneksi. Itse olen aina pitänyt tätä Äitimme erityisenä hyväilynä juhlapäivänsä johdosta – kuten on tapahtunut kaikille meille.

Kerran esittäessään ajatuksia Kolmen Tietäjän kutsumuksesta, jotka matkustivat Betlehemiin tähden johdattamina, Isämme totesi:”***Meillä on ollut sama kokemus. Myös me huomasimme uuden valon loistavan sieluumme ja kasvavan yhä suuremmaksi. Se oli halua elää täysin kristillistä elämää, kiihkeää tarvetta ottaa Jumala vakavasti. Jos jokainen***

*teistä kertoisi ääneen  
intiimeimmät yksityiskohdat siitä,  
miten itse kunkin kutsumus teki  
itsensä tiettäväksi, me muut  
päättelisimme heti, että se oli  
Jumalan aikaansaannosta.  
Kiittäkäämme tästä lahjasta  
Jumalaa Isää, Jumalaa Poikaa,  
Jumalaa Pyhää Henkeä, ja Pyhää  
Mariaa, jonka kautta kaikki  
taivaan siunaukset tulivat meidän  
osaksemme. Yhdessä uskon  
kanssa se on suurin lahja, mitä  
Herra voi kenellekään luodulle  
antaa. Se on hyvin määrättyä  
halua saavuttaa rakkauden  
täyteys vakuuttuneena siitä, että  
pyhyys on välttämätöntä eikä vain  
mahdollista sosiaalisissa ja  
ammatillisissa tehtävissämme.”(1)*

Pyhä Bernhard, tuo intomielinen  
Marian kunnian laulaja, ilmaisi  
saman asian ihailtavan hyvin  
yhdessä saarnoistaan, jonka hän oli  
omistanut Neitsyt Marialle: ”Jos

aurinko lakkaisi valaisemasta maailmaa, miten meillä voisi olla päivänvaloa? Jos Maria otettaisiin pois, Meren tähti ja epäilemättä suuren ja valtavan meren, niin mitä muuta jäisi jäljelle kuin kaiken kätkevä pimeys, kuoleman ja sydänyön varjo. Sielumme syvyyksistä, kaikella sydämemme rakkaudella ja tahtomme halulla, kunnioittakaamme Mariaa, koska niin on Herran tahto, joka halusi meidän ottavan kaiken vastaan Marian kautta.”(2)

Hengellinen traditio on nimittänyt Mariaa *kaikkivoivaksi anojaksi*, sillä mitä tahansa hän pyytää Pojaltaan, poikkeuksetta annetaan meille. Pyhä Äitimme tietää varsin hyvin, mikä edistää Jumalan kunniaa ja meidän hengellistä hyvinvointiamme, ja juuri tätä hän pyytää Jumalalta meille. Pyytäkäämme siis hänen esirukoustaan suurella luottamuksella ja sinnikkyydellä

tässä kuussa, joka – kuten jo  
mainitsin – on täynnä Marian juhlia.  
Jokaisesta näistä juhlista me voimme  
imeä – kuten mehiläiset kukista –  
niitä aineksia, joita tarvitsemme  
tuottaaksemme Jumalan avulla  
hunajaa, sitä hengellistä ravintoa,  
jota me kaikki pienten lasten tavoin  
tarvitsemme. Äitimme itse rohkaisee  
meitä niillä innoittuneilla sanoilla,  
jotka liturgia asettaa hänen  
huulilleen: *Minä olen  
oikeudenmukaisen rakkauden, ja  
pelon, ja tiedon, ja pyhän toivon Äiti.  
Minussa on tien kaikki armo ja  
totuus, minussa on kaikki elämän  
toivo ja hyve. Tulkaa minun luokseni,  
kaikki te jotka haluatte minua, ja  
täyttykää hedelmistäni. Sillä minun  
henkeni on suloisempi kuin hunajaa,  
ja minun perintöni parempi kuin  
hunaja ja hunajakenno. (3)*

Niin suuren aarteiden edessä  
pyytäkäämme itsellemme  
lähestyessämme usein Äitiämme

päivän mittaan, suuria ja pieniä tarpeitamme. Tuleeko tuo hellä kutsu ”Äiti, Äitini!” usein sydämiimme ja huulillemme, niinkuin se tuli jatkuvasti Isämme huulille? Kutsummeko häntä äidin hoivaa tarvitsevan lapsen kiihkeydellä ja luottamuksella?

Tämän kuun ensimmäinen Marian juhla on Autuaan Neitsyt Marian syntymäpäivä 8. syyskuuta. Olemme kai usein pohtineet sitä, että Marian syntymän kautta maailman pelastuksen päivä alkoi kajastaa, koska hänestä *ortus est sol justitiae*, *Christus Deus noster*: ”on syntynyt vanhurskauden aurinko, Kristus meidän Jumalamme.”(4) Profeetat ovat ennustaneet tämän ikimuistaisen päivän ja Kirkko korostaa sen merkitystä valitsemalla Messun ensimmäiseksi lukukappaleeksi Miikan kirjoituksen Betlehemistä, kaupungista jossa Messias oli syntyvä. Paavi painottaa:

**”Messias, ennustuksen mukaan, on oleva kuningas Daavidin jälkeläinen, hänen laillaan Betlehemissä syntynyt, mutta hahmo, joka ylittää inhimillisen rajat. Hänen ’juurensa’, siinä sanotaan ovat ’muinaisuudessa’, kadonneista kaukaisimmista ajoista, ikuisuuden rajamailla. Hänen suuruutensa ulottuu ’maan ääriin saakka’, kuten myös hänen rauhansa (kts Miika 5:1-4).(5)”** Ja Benediktus XVI jatkaa: **”Voidellun Herramme’ tulemista, joka on alku ihmisten vapauttamiselle, profeetta kuvaa arvoituksellisella ilmauksella: ’siksi ajaksi, kun synnyttäjä synnyttää.’ (Miika 5:3). Siten liturgia – mikä on uskon erinomainen koulu – opettaa meidät näkemään Marian syntymässä suoran yhteyden Messiaaseen, Daavidin Poikaan.”(6)**

Miikan salaperäisissä sanoissa voimme nähdä viittauksen Jesajan

profetiaan, jonka evankeliumi liittää Mariaan: *ecce, virgo concipiet et pariet filium et vocabit nomen eius Immanuel*. Neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan, ja antaa hänelle nimen Immanuel.(7) Nämä sanat täyttyvät Ilmestyksen hetkellä, jolloin jumalallinen Sana tuli lihaksi kaikkein puhtaimman pyhän Marian kohdussa, Pyhän Hengen vaikutuksella.

Tämän juhlan evankeliumi esittää meille Jeesuksen sukujakson Matteuksen mukaan ja päättyy Herramme sikiämisen ilmoitukseen.

**”Se kuvaa Israelin historian Abrahamista alkaen ikäänkuin pyhiinvaellusmatkana, joka nousuineen ja laskuineen, polkuineen ja poikkeamisineen, johtaa meidät lopulta Kristukseen.”**(8) Tässä pitkässä Vanhan Testamentin henkilöhahmojen luettelossa oli miehiä ja naisia uskollisia Jumalalle,

mutta ei puutu sellaisiakaan, jotka toimivat toisin. Löydämme sieltä suuret patriarkat Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin, jotka vastasivat kuuliaisesti jumalallisiin vaatimuksiin. Mutta löytyy myös johtajia, kuninkaita ja tavallisia ihmisiä, jotka olivat suuria syntisiä. Jotkut heistä katuivat, toiset eivät. Benediktus XVI painottaa, että **”sukupuun valon ja pimeyden hahmoineen, onnistujineen ja epäonnistujineen, osoittaa meille, että Jumala voi kirjoittaa suoraan jopa historiamme kieroimmista linjoista. Jumala sallii meille vapautemme, ja kuitenkin jopa epäonnistumisistamme hän voi löytää uusia polkuja osoittaa rakkauttaan. Jumala ei epäonnistu. Siten tuo sukuhistoria on tae Jumalan uskollisuudesta; tae siitä, että Jumala todella sallii meidän epäonnistua, ja esittää kutsun oikaista elämämme yhä uudelleen häntä kohti, kulkeaksemme aina**

**uudelleen kohti Jeesusta  
Kristusta.”(9)**

Tämä on yksi niistä opetuksista, joita pyhä Josemaria kutsui meitä oppimaan tästä lukukappaleesta.

**”Evankelistat eivät voineet kirjoittaa kaikkea, mitä tiesivät Jeesuksesta, koska siihen he olisivat tarvinneet valtavat määrät kirjoja kokoamaan täydellisesti hänen sanojaan ja tekojaan.**

**Kuitenkin heidän valitsemiensa tapahtumien joukossa on joitakin, jotka saavat apostolit itsensä näyttämään huonossa valossa. Silti kaikilla heillä on mukana tietty opetus.”(10) Ja hän täsmensi:**

**”Tarkastelkaamme jälleen Jeesuksen syntyperää. Sieltä me löydämme miehiä ja naisia – Joosefin ja Marian esi-isiä – jotka ajoittain eivät olleet kovin esimerkillisiä. Varmasti Jumalanäiti haluaa meidän oivaltavan, että hän, joka on täysin**

**puhdas – tahraton – hyväksyy  
meidät tahroinemme. Kun  
lähestymme Mariaa ja Jeesusta  
omatunto puhtaana, vilpittömällä  
halulla, silloin ei mikään  
menneisyydessä tapahtunut  
merkitse mitään. Voimme aloittaa  
elämämme ikään kuin uudelleen.  
Sitä varten kaiken päivää meidän  
tulee usein tarkistaa  
tarkoituspäiväämme.”(11)**

Nämä pohdiskelut, tänä pappien  
vuonna, kehoittelevat meitä – papit  
mukaanluettuina –toteuttamaan  
laajaa apostolaattia korostaen  
parannuksen sakramentin tärkeyttä  
ja kiitollisuutta tästä välineestä saada  
anteeksianto synneistämme, jonka  
Jumala on Kirkolle antanut. Samalla  
nämä pohdiskelut auttavat meitä olla  
täynnä optimismia ja tyyneyttä,  
koska Jumala ei väsy  
heikkouksiimme, vaikkei hän niitä  
haluakaan. Eivät syntimme, eivätkä  
puutteemme voi erottaa meitä

Hänestä, jos olemme niistä  
pahoillamme ja pyydämme anteeksi  
tarvittaessa parannuksen  
sakramentin kautta. Herramme  
haluaa vetää meitä laupeudellaan  
jatkuvasti rakkautensa piiriin.

Toistan vielä kerran saman  
periaatteen pyhän Josemarían  
sanoin: ”**Säilyttäkäämme aina  
tämän näkökulman  
ponnisteluihimme. Emme voi  
koskaan unohtaa, että sisäisessä  
elämässämme meidän on  
taisteltava lannistumatta. Emme  
voi menettää rohkeuttamme  
nähdessämme tarvetta, ei vain  
kerran vaan monta kertaa,  
oikaista kurssiamme Jumalan  
palvelemisessa.**”(12)

Neljä päivää Neitsyt Marian  
syntymän jälkeen, syyskuun 12.  
päivänä, vietetään Neitsyt Marian  
suloisan nimen juhlaa. Mitä iloa  
tunnemmekaan kutsuessamme

Äitiämme hänen nimellään! Meidän  
tulisi aina pitää Maria  
sydämissämme ja huulillamme,  
mutta erityisesti silloin kun  
sielumme on järkkynyt kiusausten ja  
vastusten tuulissa, joita Jumala sallii  
kehittääkseen nöyryyttämme ja  
herättääkseen meissä täydellisen  
luottamuksen Hänen  
kaikkivoipaisuuteensa.

Näinä koettelemuksen hetkinä  
voimme tavalla tai toisella menettää  
rohkeutemme, mikä saattaa  
vähentää halukkuuttamme jatkaa  
taistelua. Silloin meidän on  
kiinnitettävä hellittämättä  
katseemme *Stella Marikseen*, Meren  
Tähteen, Neitsyt Mariaan.  
Kuunnelkaamme Pyhän Bernhardin  
ääntä hänen tutussa  
kirjoituksessaan: ”Jos kiusauksen  
tuulet nousevat, jos kohtaat  
koettelemuksen riuttoja, katso  
tähteä, huuda Mariaa... Et joudu  
harhaan jos seuraat häntä, et joudu

epätoivoon jos pyydät häntä, et eksy jos ajattelet häntä. Jos hän ottaa sinua kädestä, et sorru; jos hän suojelee sinua, et tarvitse pelätä mitään; et väsy jos hän johdattaa sinua; saavutat päämääräsi jos hän vartioi sinua. Ja sinä olet kokeva henkilökohtaisesti, miksi sanotaan: ja *Neitsyen nimi oli Maria* (Lk 1:27).”(13)

Neitsyt Marian voimakkaan avun turvin olemme aina voittoisia, vaikka ajoittain saatammekin kokea tappion päivittäisten ponnistelumme tiimellyksessä. Maria ei koskaan väsy vartioimaan meitä, ja kun hän kuulee nimensä huulillamme, hän kiiruhtaa heti suojelemaan meitä.

**”Äiti! – Huuda häntä kaikin voimin. – Hän kuuntelee sinua. Ehkä hän näkee sinun olevan vaarassa. Silloin hän, äitisi pyhä Maria, antaa sinulle Poikansa armon avulla syleilynsä lohtua ja hyväilyjensä hellyyttä. Ja tunnet**

**saaneesi lohdutusta uutta taistelua varten.”(14)**

Jeesuksen Äidin tuskat -muistopäivä syyskuun 15. päivänä puhuu meille hiljaisen ja salaisen uhrin arvosta. Ihailkaamme ja mietiskelkäämme hänen voimaansa kärsimyksen ja surun hetkellä. **”Jeesus tuntee uudelleen saavansa lohdutusta Äitinsä hiljaisesta ja rakastavasta läsnäolosta. Maria ei huuda, hän ei juokse puolelta toiselle. Stabat: hän seisoo siellä Poikansa luona.”**(15) Tyttäreni ja poikani, eikö tämän pitäisi opettaa meille, että rohkeus pysyä sinnikkäästi lähellä Ristiä, lähellä Kristusta Ristillä, on yliluonnollinen hedelmien edellytys ja tae? Äitimme vastauksen muisto auttakoon meitä ojentautumaan fyysisen tai moraalisen kärsimyksen hetkellä silloinkin, kun kiusaus kapinoida yrittää ujuttautua sieluumme. Kehotan teitä silloin uudistamaan saman päätöksen, joka

auttoi isäämme viemään eteenpäin  
Jumalan hänelle antamaa tehtävää:  
**”Sitäkö haluat, Herra?... Sitä  
minäkin haluan!”(16)**

Sitäpaitsi, miten voisimme olla  
muistamatta rakkaan Don  
Alvaromme muistopäivää?  
Pyytäkäämme hänen esirukoustaan  
tämän isämme ensimmäisen  
seuraajan nimittämispäivänä, jotta  
hän saisi Jumalalta meille sitä mielen  
tyyneyttä ja sielun rauhaa, jota hän  
levitti ympärilleen kaikkina aikoina,  
mutta erityisesti ristiriitojen tai  
vaikeuksien hetkinä.

Lopuksi, syyskuun 24. päivänä meillä  
on Mercedin Neitsyt Marian  
liturginen muistopäivä, jonka avuksi  
kutsumiseen pyhä Josemaria  
turvautui hetkinä, jotka olivat  
ratkaisevia Opus Dein historiassa,  
varmana että hän saisi anottua  
armoa, ”merces”, jota hän tarvitsi  
palvellakseen sieluja paremmin.

Kääntykäämme mekin hänen  
puoleensa, tuon hyvin äidillisen  
nimen turviin pyytäen niitä  
yliluonnollisia lahjoja, joita Kirkko -  
ja sen osanen joka on Opus Dei, sekä  
myös jokainen meistä nyt  
tarvitsemme. Älkäämme unohtako  
anoa Jumalalta itsepintaisesti tänä  
pappien Vuonna (painotan tätä  
tarkoituksellisesti)  
pappiskutsumuksia sekä kaikkien  
pappien pyhyyttä.

Varatkaa rukouksissanne erityinen  
paikka niille veljillenne, joille  
toimitan pappisvihkimyksen  
Torreciudadissa syyskuun 6.  
päivänä. Ja kuten muistutan teitä  
joka kuukausi, rukoilkaa innokkaasti  
päivittäin Paavin ja kaikkien  
yhteistyöntekijöitensä puolesta.  
Rukoilkaamme kiihkeästi *Dominus  
conservet eum, et vivificet eum, et  
beatum faciat eum in terra* –rukousta,  
jonka kohotamme joka päivä  
taivaaseen päivittäisissä

rukouksissamme.(17) Olkaamme hänen kanssaan, aivan erityisesti, hänen vierailun aikana Tshekin tasavallassa tämän kuun 26-28. päivinä.

Olin yhdessä kanssanne rukoillessani Kaitselmuksen Neitsyt Marian kuvan edessä Puerto Ricossa ja Guadalupen kuvan edessä Meksikossa. Minulla oli myös mahdollisuus (meillä kaikilla oli) viettää aikaa Kölnin katedraalin triptyykin edessä, missä pyhä Josemaria vietti Pyhää Messua useita kertoja ja esitti kiitokset Golgatan uhrista palvoen Jumalaa ja tarttuen lujasti kaikkivoivan anojan, Ätimme Pyhän Marian käteen.

Tyttäreni ja poikani, meitä odottaa niissä maissa missä työskentelemme apostolisesti runsas ja ilotäyteinen työ sielujen hyväksi. Sentähden haluan kertoa teille, että viime elokuun 15. päivänä uudistaessani Opus Dein omistamisen Marian

Tahrattomalle Sydämelle kerroin  
Äidillemme, että me haluamme  
omaksua pyhän Josemarian  
Loretossa vuonna 1951 tekemän  
pyynnön, jotta into koko  
ihmiskunnan pelastumisen puolesta  
valtaisi meidät jokaisena päivänä.

Siunaan teitä kaikella rakkaudella,

Teidän Isänne

+Javier

Pamplona, syyskuun 1. päivänä, 2009

1. Pyhä Josemaria, vrt. Christ is  
passing by, nr 32

2. Pyhä Bernhard, saarna Autuaan  
Neitsyt Marian syntymäpäivänä  
(saarna ”kanavasillasta”)

3. Siir. 24:24-27

4. Roomalainen Messukirja, Autuaan  
Neitsyt Marian syntymäpäivä,  
*Alkuvirsi*

5. Benediktus XVI, Saarna Bonarian Neitsyen muistomerkillä (Cagliari), 7.syyskuuta 2008

6. Benediktus XVI, Saarna Bonarian Neitsyen muistomerkillä (Cagliari), 7.syyskuuta 2008 7. Jes. 7:14; Mt. 1:23

8. Benediktus XVI, Sarna Neitsyt Marian Syntymäpäivänä, 8. syyskuuta, 2007 9. Benediktus XVI, Sarna Neitsyt Marian Syntymäpäivänä, 8. syyskuuta, 2007

10. Pyhä Josemaria, Muistiinpanot mietiskelystä, 8. syyskuuta 1966 11. Pyhä Josemaria, Muistiinpanot mietiskelystä, 8. syyskuuta 1966

12. Pyhä Josemaria, Muistiinpanot mietiskelystä, 8. syyskuuta 1966 13. Pyhä Bernhard, Saarna 2 Marian Ilmoituksen päivänä, 17 14. Pyhä Josemaria, *Tie*, nro 516 15. Pyhä Josemaria, *Jumalan ystäviä*, nr 288 16. Pyhä Josemaria, *Tie*, nro 762 17. Vrt. Ps 40 (41):3

.....

pdf | document generated  
automatically from [https://  
dev.opusdei.org/fi-fi/article/prelaatin-  
kirje-syyskuu-2009/](https://dev.opusdei.org/fi-fi/article/prelaatin-kirje-syyskuu-2009/) (6.8.2025)